

govorco onih prejemkov, ki bi jih bil prejel v toku tane doba, ki je ne odlašati; da je neozmožen ali edovos brez otrok ali sodno ločen od žene brez otrok; razen tega mora biti kandidat visok najmanj 164 cm in mora imeti odločen rok v stalnem kadru v eni izmed glavnih vrst orožja vojske ali mornarice. Še v službo sprejeti stražniki, odposlani policijski agenti se v svrhu spopolnitve znanja pošiljajo v Zemun na šestmesečni tečaj na policijske agente. — Prošnjo za sprejem v službo (ne v šolo) lahko vložite vsak čas, in sicer na bansko upravo v Ljubljani, vendar ni preveč verjetno, da bi službo dobili, ker je vloženih malo veliko prošelj. Več uspeha bi imeli s prošnjo na bansko upravo v Zagrebu ali upravo mesta Beograda.

Naslov dediča, odnosno sedanjega posestnika. F. I. K. in zapuščinskega spisa boste lahko razvideli, kdo je dedič, odnosno sedanjí lastnik ali naj upravnik sosednega zemljišča. Ako segajo s tega zemljišča katke veje v Vaš zračni prostor, jih lahko sami posekate. Tožbe zaradi motenja posesti (ako bi stopili na sosedni vt), se Vam pritožbo ni treba bati, ko izgleda, da sosedno zemljišče nima gospodarja.

Zaščitenca ne smoreta plačila anuitet. Terjatov gostilničarja in zaščita. Julijana D. V kolikor se je Vaš mož zadalil pri gostilničarju leta 1927, bi bil dolžan plačati neznižano glavnicu in v uredbi o likvidaciji kmetijskih dolgov določene obresti le, ako bi mu bil gostilničar dal na up življenjske potrebščine. Vino bi bilo smatrati za življenjsko potrebščino le, ako bi ga kupoval, odnosno v manjših količinah zavžival kak bolnik v zdravilne svrhe. Dolg bi bilo plačati v 12 letnih obrokih. Ako pa ne gre za kreditirane življenjske potrebščine, ima gostilničar pravico terjati le polovico glavnice s znižanimi obrestmi v 12 obrokih. — V kolikor ste se zadalili pri trgovcu v letih 1930 do 1935, je kočiti dolg, nastal do dne 20. aprila 1932. Le-tega imate plačati v 12 letnih obrokih in le s znižanimi obrestmi, to je za čas od 20. aprila 1932 do 23. novembra 1933 kvečjemu 10%, ako pa Vas je trgovec tožil, le 6% obresti; za čas od 24. novembra 1933 do 26. septembra 1936 ste dolžni plačati le 1%, od 27. septembra 1936 naprej pa nobenih obresti. Rentnega davka niste dolžni plačati. — V kolikor ste se pa zadalili po 20. aprilu 1932, žal ne uživajte nikake zaščite, odnosno olajšave. Obresti ste dolžni plačevati 6%; rentnega davka pa tudi za ta del dolga ne, ako se niste vnaprej zavezali k takemu plačilu. — Ako dokažete, da ne morete plačati niti 50% svojih dolgov (v kolikor spadajo pod zaščito), smete zahtevati v letu dni od dne, ko so se dolžniške listine zamenjale z novimi obveznicami, pri pristojnem okrajnem sodišču, naj se Vam zniža dolg še za več nego 50%. V ostalem se upošteva le primere vremen-

skih neizgod, zaradi katerih se biti oproščeni plačila davkov, in to v toliko, da upnik še ne pridobi pravice, takoj zahtevati plačilo celotnega ostanka (znatnega) dolga, ako katkega dosepelega obroka ne plačate pravočasno. — Morda Vam upnika še nista izročila nove zadolžnice, odnosno obveznice? Opozorjamo Vas, da pred tem niste dolžni plačati nikakega obroka zaščitenih dolgov.

Nezadovoljna polovica dedičev zahteva cenitev zapuščine. S. A. in R. Pokojna mati, odnosno tašča Vama je v oporoki zapustila svoje posestve in odredila, naj izplačata bratom in sestram gotove zneske. Polovica imenovanih dedičev ni zadovoljna in zahteva cenitev. Na Vaša vprašanja Vam ne moremo določno odgovoriti, ker niste poslali dovolj točnih podatkov. Ali se nezadovoljni dediči sklicujejo na oporoko pokojnega očeta in se morda smatrajo za fideikomisarične nadomestne dediče bivše očetove zapuščine? Pokojni oče je napravil zelo nejasno oporoko, ko je določil, naj bo vsa njegova zapuščina last njegove žene (sedaj umrle Vaše matere) do njene smrti, pri tem pa pristavil najprej, naj žena potem (po svoji smrti) naredi kakor ona hoče, v prihodnjem stavku pa napisal, naj po njej dedujejo vsi otroci enako. Po našem mnenju gre bolj za željo pokojnega očeta nego pa za obvezo matere, da prepusti nastopljeno dediščino po svoji smrti vsem otrokom po enakih deležih. Ker pravite, da so dobili otroci »po sodnijski razdelitvi očetov delež izplačane, domnevamo, da so stali otroci in zapuščinsko sodišče na stališču, da ne gre za fideikomisarično nadomestitev. V tem primeru bi bili nezadovoljni dediči upravičeni v zapuščinskem postopanju po materi zahtevati le izplačilo svojih nujnih dednih deležev v gotovini. Po zakonu bi dedovali vsi otroci enako, nujni delež pa znaša le polovico zakonitega. Seve se nujni dedni delež računa le od čiste zapuščine. Stroške, ki sta jih vidva imela s prenovitvijo gospodarskega poslopa, lahko zahtevata povrnjene in bi jih bilo odšteti od zapuščine. Tudi vrednost dela Vašega najemnika, ki je pomagal opravljati poljska dela na posestvu pokojnice, ker sta mu vidva dajala brezplačno stanovanje v svoji hišici, je smatrati kot dolg zapuščine. V kolikor pa sta vidva sama opravljala dela na posestvu pokojnice, ne bosta mogla zahtevati plačila, zlasti ne, ako vrednost tega dela — odbivši dohodke, ki sta jih imela od posestva (hrano, stanovanje in podobno) — ni večja nego razlika med vrednostjo dednega deleža, ki bi ga vidva dobila po zakonu (ako bi vsi otroci enako dedovali) in vrednostjo dedščine, ki jo bosta dobila, odnosno vama ostane, ako ostali otroci dobe samo nujne dedne deleže.

Goluh Antonija. »Slov. gospodar« žal nima fonda, iz katerega bi mogel podeljevati podnove okradencem in zaradi elementarnih neizgod oškodovanim posestnikom.

Še nekaj dni je ležal, potem je ozdravel. Ladijski ranocelnik je spretno izlečil rano na čelu. Ko je bil zdrav, ga je plečat možakar odvedel pred kapetana. »Evo vam malega roparja!« je zabundal stražnik in položil svojo šapo na dečkovo ramo. Kapitan pa je bil dobričina. Ko je zvedel, kdo je in od kod, ga je osvobodil.

Svobodno sta hodila po krovu, vse sta pretaknila, za vse sta se zanimala. Najrajši pa sta se mudila pri veslarjih, plečatih možakarjih, ki so bili priklenjeni k veslom. Zvečine so bili to kaznjenci — toda z zlatimi srci. Kako so ju božali in ljubkovali! Iz dneva v dan so sukali svoja vesla, trpeli vročino in mraz, nihče ni imel dobre besede zanje.

(Dalje prihodnjtje)

Našim malčkom

Matjažek

36

Junaškega Slovenca povest v slikah

Streljal je, kar je mogel. Tinček pa je med tem zaokrenil jadrnico proti obali.

Upala sta, da pobegneta. Nenadoma pa je Matjažek kričnil, se zgrabil za glavo in omahnil...

Ko je odprl oči, je ležal v postelji. Skozi lino je sijalo jutranje sonce. Ob postelji je stal Tinček, bled in prepaden. Ob vzglavju pa je ždel možakar s hudim pogledom, molčal in napenjal ušesa. »Kje sem?« je bolestno dahnil Matjažek. »Na benečanski galeji,« je odvrnil Tinček. »Ujeta sva. Pa le pomiri se! Ne bo nama hudega. Mornarji so dobričine.«

Nesramnost

Natakar: »Klanjam se milostljiva! Tisti be- rač, ki vsako soboto pride k vam, vas prosi, da bi mu po meni poslali tistih 50 par, ki jih vsak teden dobi.«

Gospa: »Ah ne more sam priti? Je morda bolan?«

Natakar: »O, ne, a časa nima, ker v naši gostilni sedi in — kvarta...«

Pomagaj si je

Žena (pred izložbo klobukov): »Glej, možek, kako lepi klobuki!«

Mož: »Srček, pusti jih! Ti klobuki niso vredni tebe. Tako pametna žena kot si ti, bi morala nositi krono na glavi, ne klobuka...«

Iz otroških ust

Sinček: »Očka!«

Oče: »No, kaj je?«

Sinček: »Ah je res, da dober človek postane siv, pretkan človek pa plešast?«

Oče: »Kdo ti je to pravil?«

Sinček: »Meni nihče. A o vas je to pravil notar, ko je včeraj prišel iz pisarne.«

Oče: »No, ljubi sinko, gospod notar je gotovo velik osel, ker osel ne postane niti siv niti plešast...«